

ODBICIE (10) sb n

o jasne, e pochylone.

sg N odbicié (4); -é (1), -(e) (3). ◇ G odbiciå (2). ◇ A odbici(e) (4).

Sł stp notuje, Cn s.v. odbijanie, Linde XVIII – XIX w. w innych znaczeniach s.v. odbić.

1. *Słuczenie, bolesny ślad po słuczeniu* (3) : ozanka [...] twardość pierfi rospądza, y odbicie albo wywinienie vzdrawia *FalZioł* I 37b; Lekarzstwo na liność: ktora bywa pod oczyma z odbicia. *FalZioł* V 78, *3.

2. *Rozbicie i oderwanie siłq [czego]* (1) : gdzie mną obwodzil then ⟨pan⟩ Vawrziniecz odbiczye skobly y wrzczyądza *ZapWar* 1550 nr 2664.

3. *Odebranie siłq [czego]* (2) : yakom syą ya zyednal [...] o pozew kthory syą vyedzye o odbycze valacha *ZapWar* 1513 nr 2148; Odbicie ciężey *UstPraw* G.

4. *Odpędzenie; depulsio Mącz; propulsatio Cn* (1) : Depulsio, Oddalenie/ Odbicie/ Odegnanie/ Odpędzenie. *Mącz* 287b.

5. *Odmowa, odrzucenie kandydatury* (1) : Is mihi gloriatur se omnes honores, sine repulsa obtinuisse, Ten mi fie chwali ze wżiŃtki doŃtoynoŃcy króm odbicia álbo odpádnienia którego otrzymał. *Mącz* 221a.

*** *Bez wystarczającego kontekstu* (2) : Repercussus, Obråżenie/ Odbicie/ Odtråcenie *Mącz* 339c; *Calep* 912b.

Synonimy: 4. odegnanie, odpędzenie.

Cf **ODBIĆ**